
КОНСПЕКТИ ЛОГОРИТМІЧНИХ ЗАНЯТЬ

ЗАНЯТТЯ 1. КІЗКА МЕЛІСА ТА ОВЕЧКА БЕРТА

Обладнання: фонограми п'єси С. Майкапара «Пастушок», української народної мелодії «Дударик» (обробка І. Берковича), колискової пісеньки, іграшкові кізка та овечка, роздавальний матеріал (картки із зображенням овочки та кози), лялька в костюмі пастушка, іграшкова сопілочка.

ВСТУПНА ЧАСТИНА

Діти одне за одним у супроводі звучання музичної п'єси С. Майкапара «Пастушок» заходять у групову кімнату.

Вихователь показує дошкільнятам ляльку-пастушка, іграшкову кізку та овечку, читає віршовані рядки.

Ось — Івасик, наш дружок,
Веселенський пастушок.
На сопілці він грає
І щоранку випасає
На лужку неподалечку
Білу кізку та овечку.

Дорослий грає на іграшковій сопілці, а потім продовжує розмову з групою.

Вихователь. Ой, як подобається рогатій кіzonьці Мелісі та кучерявій овечці Берти Іванкова музика! Давайте і ми теж зіграємо на дудочці, як пастушок Івасик.

Артикуляційна гімнастика «Сопілочка»

Губки витягаємо —
На дуді пограємо,
Хай коза й овечка чують,
Як малятка музикують!

Діти за зразком педагога витягають губи вперед довгою трубочкою.

Вправа відпрацьовує рух губів уперед, зміцнює лицьові м'язи, сприяє розвитку рухливості губ.

Гімнастику можна виконувати у супроводі неголосного звучання мелодії української народної пісеньки «Дударик» (обробка І. Берковича).

ОСНОВНА ЧАСТИНА

Гра-фізкультхвилинка «Голоси тварин»

Дорослий читає віршовані рядки, а діти виконують ігрові рухи відповідно до змісту тексту й чітко та виразно повторюють звуконаслідування.

Вітерець у лузі дме,

(Ритмічне погайдування в сторони тулубом та піднятими вгору руками.)

Каже дзвінко кізка: «М-ме!»

(Діти витягають уперед ший, приставляючи до голови вказівні пальчики, і мекають.)

«Бе-е!» — овечка відмовляє,

(Імітують голос овечки, сховавши руки за спину.)

По травиченці гуляє.

(Пересуваються по килимку «на чотирьох», спираючись на долоні.)

Фонематична гра «Улюблені слова»

Перед проведенням гри малята отримують роздавальний матеріал — картки із зображенням овечки та кізки, і ще раз уточнюють назви та голоси цих тварин.

Потім педагог читає римовані рядки, інтонаційно виділяючи відповідні звукосполучення ([бе], [ме]) в останньому слові. Завдання малят — визначити, чий голос (кізки чи овечки) зустрічається в цьому слові, й підняти картку із відповідним зображенням, чітко повторивши звуконаслідування за прикладом вихователя.

Ось де гай, а там лужок,
 Ось де річки бережок.
 Тихо річечка шумить,
 В ній водичка мерехтить.
 А вгорі — така краса,
 Сині-сині небеса.
 Бистрі бджілки із квіток
 Носять запашний медок.
 Як же я люблю тебе,
 Чисте небо голубе!

Музично-руховий етюд «Сердита коза»

Вихователь. Товариські та дружні наші Берта та Меліса. Тільки ось вдача у них різна. Овечка Берта завжди лагідна й спокійна, а ось кіzonька Меліса непосидюча й норовлива.

Малята у супроводі звучання дитячої української народної пісеньки «Я коза ярая» (обробка Л. Ревуцького) пересуваються у ритмі мелодії підстрибом, рухами та мімікою зображенючи «сердиту» козу.

Я коза ярая,
Напівбока драная,
Півбока луплена,
За три копи куплена.
Тупу, тупу ногами,
Сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу,
Хвостиком замету —
Тут тобі й край!

Мовленнєва гра «Повтори схожі слова»

Діти повторюють за дорослим пари римованих слів, інтонаційно виділяючи в них кожен склад та вистукуючи його оплесками.

Кі-зонь-ка — пі-сень-ка,
о-веч-ка — вер-веч-ка,
ніж-ки — ріж-ки,
ко-пи-та — сер-ди-та,
бі-лень-ка — ма-лень-ка,
ро-га-та — куд-ла-та,
па-сеть-ся — не-сеть-ся,
стри-ба-е — бу-ца-е.

Пальчикова гра «Господар»

Вихователь. А чи знаєте ви, діточки, що овечка й коза — не просто симпатичні свійські тварини, а добрі друзі людини, адже приносять велику користь, даруючи нам смачне молочко та теплу вовну. Звичайно, для того, щоб кізки та вівці були доглянутими та добре почувалися, про них слід піклуватися. Давайте спробуємо уявити себе дбайливими господарями, які дуже уважні до своїх улюблениців.

Малята виконують ігрові імітаційні дії пальчиками відповідно до змісту тексту, який читає педагог.

Господар до хліву козу запросив

(Руки зігнуті в ліктях, направлені паралельно вбік, долоні розкриті.)

І дуже старанно її подоїв.

(Пучки трохи зігнутих у ліктях рук енергійно стискаються і рухаються вгору-вниз, зображенуши дойння.)

З овечки ж кудрявої вовну зістриг,

(Рухами вказівного та середнього пальців показують розкриті-закриті ножиці.)

Зробити це вправно і вчасно устиг.

(Діти потирають долоню об долоню.)

Тепер молочка можна діткам нести,

(Долоні заокруглені, кінчики пальців торкаються один одно-го — «чашка з молоком».)

А з білої вовни шкарпетки сплести.

(Обертальні рухи розташованими поряд кулачками — імітація плетіння на спицях.)

Гра «Веселі чистомовки»

Малята чітко вимовляють чистомовки, вистукуючи їх ритм притупуванням (або легеньким пlesканням долонями по столу).

За-за-за, за-за-за — ось овечка і коза.

Зу-зу-зу, зу-зу-зу — доить тітонька козу.

Зі-зі-зі, зі-зі-зі — хочеться трави козі.

Зи-зи-зи, зи-зи-зи — принеси козі лози.

Можна запропонувати малюкам спочатку промовляти кожну чистомовку тричі, із поступовим наростанням голосової динаміки: спочатку пошепки, потім тихо і нарешті голосно.

ЗАВЕРШАЛЬНА ЧАСТИНА

Логічна гра «Овечка чи коза?»

Малята відповідають на віршовані запитання педагога, добираючи та вимовляючи назву відповідної тварини (*овечки чи кізки*).

Хто має не тільки копитця на ніжках,
А ще і тоненъкі, загострені ріжки?

(Коза.)

Хто вовну дарує для Олі й Марічки
На теплі, м'якенькі шарфи й рукавички?
(Овечка.)

У кого сварливою вдача буває,
Хто брикає часом, а ще і будає?
(Коза.)

Хто в лузі пасеться у стадах-отарах,
Хто лагідний, тихий, такий кучерявий?
(*Овечка.*)

Хто мекати голосно вміє, малята,
А ще всіх своїм молочком напувати?
(*Коза.*)

Хто травку шовкову, скажіть, полюбляє
І жалібно «бе-е!» на лужку промовляє?
(*Овечка.*)

Чи можете ви ту тварину назвати,
Що має борідку, отож — бородата?
(*Коза.*)

Хороводна гра «Колискова»

Діти шикуються в коло. Дорослий кладе в центрі кола іграшкових кізку та овечку і промовляє віршовані рядки, звертаючись до вихованців:

Темна ніч прийшла до нас,
Значить, спатоньки вже час.
Ось і кізка вже дрімає,
І овечка засинає...
Ми ж їх тихо присипляймо,
Снів солодких побажаймо,
Хай звіряток заспокоїть
Пісня ніжна, колискова.

Умикається аудіозапис мелодії будь-якої колискової пісеньки. Діти беруться за руки і повільно (відповідно до музичного супроводу), обережно ступаючи навшпиньках, водять хоровод.

ЗАНЯТТЯ 2. РОДИНА КОТИКА МУРКОТІЙКА

Обладнання: фонограми мелодій «Кошенята й кішка» (музика В. Вітліна), «Кішечка» (музика Т. Ломової); аудіозапис української колискової пісні «Ой котику, котику»; великий іграшковий кіт, невеличкі іграшкові котики, світлина із зображенням кота та кішки з кошенятами, м'ячі, лялька-немовля в іграшковій колясочці.

ВСТУПНА ЧАСТИНА

Діти входять у кімнату під звучання української дитячої колискової «Ой котику, котику».

Вихователь

Любенькі діточки-малята,
Дівчатка наші та хлоп'ята!
Звернули ви увагу, певно,
На звуки музики приемні.
Хто відповість мені швиденько,
Про кого пісня ця ніжненька?

Вихованці відповідають, що в колисковій пісеньці, яка звучала щойно, розповідається про котика.

Рухлива гра з елементами артикуляційної гімнастики «Котик»

Педагог показує дітям велику м'яку іграшку — кота, читає віршовані рядки й спонукає малят до виконання ігрових дій відповідно до змісту.

Котик наш уже проснувся,

(*Малята сідають на коліна.*)

Солоденько потягнувся,

(*Потягаються, відводячи руки назад — у сторони.*)

Спинку Мурчик вигинає,

(*Спираються долонями на підлогу, вигинають спину й прогинаються у попереку.*)

Солоденько позіхає.

(*Вправа «Позіхання»: злегка посміхаються, повільно відкривають рот і утримують його відкритим впродовж 5—10 секунд, після чого так само повільно закривають.*)

Язичком коточок, діти,

Вміє хутро добре мити.

(*Вправа «Язичок»: посміхаються, відкривають ротик, кладуть язик на нижню губу і виконують ним рухи вгору та вниз, торкаючись то верхньої, то нижньої губи.*)

Міс язичком наш котик

Собі лапки та животик.

(*Діти, сидячи на колінах, повертають голову вниз — у сторони й імітують облизування язичком шерсті.*)

Як умився Мурчик хутко,

(*Підводяться.*)

То мерщій майнув на кухню.

(*Пересування легким бігом навшпиньках.*)